

skilles Folketingssalen midtpå. Og også når det drejer sig om arbejdsmiljøet, er det simpelt hen de klassiske skel i dansk politik, der opstår mellem, hvad der er højre og venstre side. Det er et spørgsmål om, hvilke personers interesser man mener, man skal varetage her i Folketinget.

Det er selvfølgelig helt fint, hvis arbejdsmarkedets parter selv kan finde ud af det til alles tilfredshed. Men når det drejer sig om arbejdsmiljø, så må man sige, at den danske model – at man aftaler tingene, og det, man kan finde ud af, det er i orden, og det, man ikke kan finde ud af, sker der ikke noget med – går ikke, når det drejer sig om arbejdsmiljøet. Der er man nødt til at sikre, at nogle minimumsregler slår igennem.

Og når det drejer sig om de her ting, kan jeg sige, at der efter vores opfattelse er tale om forbedringer. At man nu også får en større sikkerhed med en organisation, når der er 5 ansatte, er udtryk for, at vi er nødt til at sikre nogle minimumsregler. Og det samme gælder med hensyn til arbejdspladsvurdering. Her gælder det jo så, at for de virksomheder, som selv finder ud af det – og det gør langt de fleste jo – er der ikke noget problem, der er ikke noget skærpet krav i den her forbindelse i forhold til det, de gør.

Så det drejer sig om nogle virksomheder, som med denne her lovgivning med de ændringer og den hensigtserklæring, der ligger i betænkningen, nu får en ansporing til at gøre det anderledes, og det vil givetvis medvirke til, at arbejdsmiljøet i Danmark bliver bedre.

Derfor har vi ikke problemer med at stemme for ændringsforslag og lovforslag. Det siger sig selv, at vi godt kunne have forestillet os, man skulle være gået længere, men det er jo vilkårene, når man indgår aftaler, at der er noget, som man ikke kan få, når man ikke er et flertal.

Så har der været beklagelser både fra den konservative ordfører og Socialdemokratiets ordfører af, at De Konservative ikke kom med. Det beklager vi ikke. Hvorfor de ikke kom med? Ja, jeg ved ikke, om det er De Konservatives egen skyld, eller det er, fordi de i sidste instans har deponeret deres indflydelse et andet sted, og at det var derfor, De Konservative sprang fra i sidste ende, når det tyder på, at man var så tæt på at indgå en aftale. Det siger hr. Brian Mikkelsen at man var, det lå lige på den flade hånd. Når tingene ligger lige på den flade hånd, så er det jo svært at se, hvorfor man ikke tager dem, men det kan jo være, fordi der er noget, man er bange for fra anden side, enten for organisationerne eller for et andet parti her i Folketinget.

Men vi beklager altså ikke, at dette er et forlig, som alene er indgået til venstre; det gør forliget bedre efter vores opfattelse.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten ser en reel mulighed for, at de beslutninger, vi her kommer til at træffe, vil få betydning for arbejdsmiljøet for den enkelte ansatte på den enkelte virksomhed. Især lægger vi vægt på, at virksomhederne gennem en arbejdspladsvurdering kommer til at systematisere deres arbejdsmiljøarbejde, og på, at selv i de mindre virksomheder bliver der mulighed for at få et systematisk sikkerhedsarbejde, og der bliver mulighed for at vælge sikkerhedsrepræsentanter.

Desuden finder vi, det er en meget gavnlig udvikling, at der sker en forbedring af det, man kunne kalde sikkerhedsuddannelsen. Vi har et meget stort antal arbejdsulykker, og det antal skal bringes ned. Det her er en af de måder, vi kan gøre det på.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal understrege, at jeg i denne sag taler som privatist, fordi jeg har det privilegium, som nogle vil vide, at være en lille selvstændig erhvervsdrivende med seks skoforretninger. Og nu skal vi altså i disse seks skoforretninger i gang med det, der hedder en skriftlig arbejdspladsvurdering.

Nu citerer jeg, hr. formand, fra hvad der står i § 15 a:

»Arbejdsgiveren skal sørge for, at der udarbejdes en skriftlig arbejdspladsvurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på arbejdspladsen under hensyntagen til arbejdets art, de arbejdsmetoder og de arbejdsprocesser, der anvendes, samt virksomhedens størrelse og organisering.«

Og så kommer der titusinde andre ting, vi skal lave, fordi vi driver en lille skobutik.

Noget så dumt har jeg aldrig oplevet i de 13 år, jeg har været i Folketinget, og jeg spørger mig selv: Har denne minister overhovedet forståelse på, hvad der foregår på arbejdsmarkedet? Har ministeren nogen sinde været beskæftiget i en privat virksomhed? Eller har ministeren overhovedet været beskæftiget på arbejdsmarkedet?

Jeg stiller mig selv det spørgsmål, fordi vi, De Konservative og regeringen, i forbindelse med finanslov 1996 vedtog, at vi skulle lette det administrative bøl for mindre og mellemstore